

## Het Sliedrechts Dialect (476)

### AGGEPONNUS

“Mò ‘k is wà vertelle? We hebbe weer een huisdier! Een aggeponnus!” (Agapornis)

“Een wat...?” vroege me aale drie stomverbaosd teglijk aan Liene. “Een wat...?”

Lachend vertelde Lien onder ’t wandele vedder: “Je weet dad onze kat Brutus nou alweer ’n hêêl hortie dôôd is, en azzie aaltijd een huisdier gehad het, dan mis ie ’t echt as tie d’r nie meer is. Mor een poes wouwe me nie meer. Brutus is nie te vervange en een poes is aaltijd zô’n bestel azzie is op vekansie gaot of zô... ”

Nou, zonder dat Hans d’r iets van afwis, hê ‘k zô hier en daer is ge’infermeerd. Een dwergpappegaoichie leken me wel wat. Ze hadde al gezeed dà ‘k dan beter kon wachte tot ’t voorjaer, mor ‘k ben toch is in de dierewinkel weze kijke. Wà denk ie...? Laete ze d’r nou net êên hebbe zittle! Persies oud genug om gelijk mee te neme! ‘k Mos nie te lang wachte, want as tie ouwer was zou die meer moeite hebbe mè wenne.

Tja...wà doe je dan? ‘k Hê gelijk mor ’n flinke kooi genome, zô’n bêêsie mod ommers de ruimte hebbe, hee. ‘k Was wel aarg benieuwd hoe Hans zou reagere. ’t Is zô’n kooi, dus die viel ’m gelijk op toe die thuiskwam. “Wat is dat nou toch...?” zee die stomverbaosd.

“Een aggeponnus!” Z’n mond viel bekant ope van verbaozing.

Mor hij vink ’t zô leuk! Eerst dee die veugel aarg schuw, mor nae een paor daege kwam die ons aals meer opzoeke. Wà denk ie? Hij zit geregeld op onze schoere! Leuk, hee! Van de week hà ‘k een sjaoltjie om en werempel, t’rwijl ‘k de aerepel af sting te giete, hong die inêêns i me sjaoltjie. Neeje, ’t is aarg vermaokelijk, we hebbe d’r veul plezier van. En Hans? Die zat van de week, toe die van z’n waark kwam, op z’n knieë voor de kooi. ’t Is echt hêêl aarg leuk, zô’n bêêsie in huis. Allêên hebbe me nog gêên goeje naam voor ’m. We hadde wat in gedachte, mor dà klink nie zô goed azzie we ’m roepe. Dus as jullie soms een leuke naam voor ’m wete...?”

Wij konne d’r nie over uit en verzonne gelijk een paor gekke naome...

Mor Aggeponnus? Aggeponnus? Neeje, daer hadde me nò nooit van gehoord!

Aggeponnus...

Dat beurde aamel op dinsdagmiddag, vleede week....

Een paor daege d’rvoor hà mijn Besjaon een mooi blaauw veugelaichie in ’t voortuintjie gevonge. Nou al? In jannewaorie? Hoe kon dat nou toch? Dat was vroeg!

Opgetoge had ie ’t mijn laete zien. Neeje, ’t was veuls te blaauw voor een merelaichie, merels legge groenige, dut lekend volges ons meer op een sprêêuweaichie. Raor, hee, want we hadde nooit sprêêuwe bij ons in ’t tuintjie zien broeie. Wel lijsters, merels en meesies. Hoe dan ok, we snapte d’r niks van en doche dat de hêêle netuur wel van slag zou weze deur de zachte winter. ’t Aaichie leeje me hêêl voorzichtig in de plantebak en we doche d’r vedder nie meer aan.

Tot ‘k vleede week een woensdag opêêns een kepot blaauw aaichie in de vuurdoorn zag. Hee, nog zô’n aaichie...! Toe ben ‘k is vedder gaon kijke.

Ja, daer, net bove m’n hôôd, waer elk jaer ’n merel zit te broeie, zit een veugel op ’t nest. Mor wà raor, dà koppie leg zô vreemd... Och, hij is dôôd... Dan kan ‘k ’m rustig is beter bekijke...

Die mod al langer dôôd weze... Graauw ziet ie d’r uit, bekant zwart. Med duidelijk blaauwe veerties. Neeje, zô’n veugeltjie hê ‘k nò nooit in ’t wild gezien. Jammer dà ‘k z’n snaovel

nie goed ken zien. Eve een stoksie pakke... Kijk nou, 't lijkt wel een soort pappegaoiesnaovel.

Wad 'n apart ding! Meschie is 't wel iets hêël biezonners voor deuze streek? Eve opzoeke in 't veugelboek... Hè waer is dat nou? Zeker in de kerreven... Dan is kijke in de encyclopedie... Daer wor 'k nie veul wijzer...

Weet ie wat? 'k Bel de netuur- en veugelwacht. Die loi zelle toch ok wel blij zijn as t'r een biezonner veugel gesinjeleerd wordt? Een hêël aerdige mevrouw: "Oh u hebt zeker 'n oud telefoonboek? M'n man doet 't niet meer, maar vertelt u 't maar. Hoe zag tie d'r uit? Welke kleur? Wat voor snavel? In wat voor boom zag u hem? Mevrouw, m'n man komt tegen zessen thuis, hij belt u terug."

Prompt tege zesse de heer Bax aan de tillefoon: "Even eten mevrouw, ik kom om kwart voor zeven even kijken, maar is het geen spreeuw?" Prachtig ving ik zôiets, echt waer. Dat 'r mense zijn die een hêêlen dag gewaarkt hebbe, eve gaauw ete en dan gelijk op pad gaon voor 'n dôôd veugeltjie dà meschie een gewone sprêeuw is. Dat zijn de echte entoezjastelinge! Die zijn uit 't goeje hout gesneeje!

" 't Is een aggeponnus!" Hij zag 't gelijk. Gêên twijfel mogelijk. Een aggeponnus? Waer hà 'k dat nou toch pas geleeje nog meer gehoord?

"Die is waarschijnlijk een tijd geleden al ergens ontsnapt en die heeft hier een oud vogelnest gevonden en is toen waarschijnlijk gestorven van de kou, tijdens de vorst! En die eitjes? Die hebben er niets mee te maken. Die zijn misschien uit de goot gekukeld, 't zijn verdroogde spreeuweneitjes, van vorig jaar!"

Besjaon en ik keke mekaor inêêns veulbetekenend aan. Opgelost! Onderlest hebbe de timmerman en de lôôdgieter aan de dakgeut gewaarkt. Toen zijn die aaichies d'r zeker uit gevaale.

En die aggeponnus? Meschie het ie wel in de volière in 't Willem Dreespark, een endjie vedder, geweund, of hier bij partekeliere in de Westwijk. Hij had een ringchie om en meneer Bax zou 't naegaon...

Aggeponnus? Inêêns wis 'k 't weer! Lien! Lien en Hans hadde ok een aggeponnus! Nooit, nooit êêder hà 'k die naam gehoord en nou, op dinsdag en op woensdag achter mekaor twêê keer. Zeg nou zelf...is dat toevallig of nie?

Hanse en Liene wens 'k nog veul plezier met 'r aggeponnus, mor ...eh, 'k hoop mor van harte dà ze d'r assieblief wel goed voor zurge dat ie nie wegvliegt en netjies binneblijft!

Tot de kijk mor weer, hee!  
Korsjonnao.

P.S. Meer dialect en aandere verêênigingsnieuwchies zijn te vinge op [www.historie-sliedrecht.nl](http://www.historie-sliedrecht.nl)

## Reacties:

- K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.
- Emailadres: [basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl](mailto:basenkorrielissenburg@historie-sliedrecht.nl)